

د حضرت عبدیاه نبی کتاب

۔ ماخذ انبیاء

مالک خُدائِ به د ادوم د خلقو عدالت کوی

۱) دا د عبدیاه رویا ده. دا هغه څه دی چې مالک خُدائِ یې د ادوم د قوم په حقله فرمائی، مونږ د مالک خُدائِ نه یو پیغام واورېدو، هغه یو پیغمبر قومونو ته ولېږلو چې ورته وفرمائی، ”پاڅی، او راځی چې په ادوم حمله وکړو.“ ۲)

ای ادومه گوره، زه به تا په قومونو کښې وړوکه کړم، ته به ډېر سپک شی. ۳) ته خپل غرور دوکه کړی یې، ته چې د غرونو په غارونو کښې اوسېږی، او په اوچتو ځایونو کښې خپل کور جوړوې، ته چې د خپل ځان سره وائی چې، ”څوک ما لاندې زمکې ته راوستلې شی؟“ ۴) خو تر دې که تاسو د باز په شان اوچت هم والوځی، او خپله جاله د ستورو سره جوړه کړی، نو زه به هلته نه هم تاسو لاندې راولم، مالک خُدائِ فرمائی. ۵) که غله د شپې راشی او تا لوپ کړی، نو هغوی به تا نه دومره څه پټ کړی څومره چې غواړی. کله چې خلق انگور راټولوی نو څه نه څه ترې نه پاتې شی. خو ستاسو دشمن به تاسو مکمل جارو کړی. ۶)

د ادوم خلق، د عیسو اولاد به په پوره توگه لوپ کړی شی، او د هغوی پټې خزانی به یوړی شی. ۷) تر دې چې ستا ټول اتحادیان به هم تا ستا د خپل ملک نه وزغلو، ستا خپل ملگری به تا دوکه کړی او په تا به زورور شی. ستا اعتباری

دوستان به تا ته دام خور کړی، خو تا ته به دا معلوم نه وی. (۸) مالک خدای فرمائی، په هغه ورغ به د ادوم په ټوله علاقه کښې یو هوښیار کس هم باقی پاتې نه شی، ځکه چې د ادوم په غرونو به زه هغه هر یو کس تباہ کړم څوک چې عقل لری. (۹) اے تیمانه، ستا جنگیالی به ویرپړی، او د ادوم په غرونو کښې هر یو کس به حلال کړی شی.

ادومیانو ته د سزا ملاوېدو وجه

(۱۰) تا خپل ورور یعقوب سره ظلم کړی دے نو په دې وجه به ته په شرمونو وشرمپړې او د همپشه دپاره به تباہ او برباد شی. (۱۱) په هغه ورغ ته لرې ولاړ وې کله چې غیر ملکیان د هغه دروازو ته ورننوتل او د هغه نه یې مال دولت یوړلو، او د یروشلم د تقسیمولو دپاره یې پچه واچوله. نو تا په هیڅ نه کولو داسې رویه خپله کړې وه لکه چې ته هم د بنی اسرائیلو دشمن یې. (۱۲) تا له د خپل ورور د بد قسمتی په ورغ خوشحالېدل نه دی پکار، او نه درله د یهوداه د خلقو د تباہی په ورغ خوشحالېدل پکار دی، او نه درله د هغوی د تکلیف په ورغ لافې کول په کار دی. (۱۳) تا له نه وو په کار چې زما د خلقو دروازو ته ننوتلې وې د هغوی د تباہی په ورغ، او نه درله په کار وو چې ته د هغوی د تباہی په ورغ د هغوی په مصیبت باندې خوشحاله شوې وې، او نه د هغوی د تباہی په ورغ هغوی لوټ کړې. (۱۴) تا له نه وو په کار چې په چوکونو کښې ولاړ وې او هغوی دې وژل څوک چې تښتېدل. تا له نه وو پکار چې هغه بچ شوی خلق دې نیول او دشمن ته دې حواله کول، په کومه ورغ چې هغوی په مصیبت کښې وو. (۱۵) د مالک خدای د قیامت ورغ رانزدې ده، د ټولو

قومونو دپاره. څنگه چې تاسو کړی دی، نو هم داسې به تاسو سره هم وشي. ستاسو عملونه به واپس ستاسو په خپل سر راشي. ﴿١٦﴾ اول تاسو زما په مقدس غره زما د غضب جام وڅښلو، خو اوس به یې نور ټول قومونه څښي. بلکې هغوی به دا په څښلو څښلو خالی کړي، او هغوی به دې آخری قطرې هم څټي. بیا به د هغوی نام و نشان باقی پاتې نه شي، داسې به ښکاری لکه هغوی چې بلکل وُو نه.

د بنی اسرائیلو فتح

﴿١٧﴾ خو د صیون غر به د هغوی دپاره د پناه ځای شي څوک چې تښتي، دا به مقدس وي. او د یعقوب اولاد به دا ځای د خپل میراث په توگه قبضه کړي. ﴿١٨﴾ د یعقوب اولاد به لکه د اور په شان وي او د یوسف اولاد به لکه لمبه وي، او ادوم به لکه د بوسو په پوره توگه وسوزوي. د ادوم په اولاد کښې به څوک هم ژوندی پاتې نه شي. مالک خدای دا فرمائیلی دی. ﴿١٩﴾ د نجب خلق به د ادوم غرونه قبضه کړي، او د ښکته علاقه خلق به د فلسطیه ملک قبضه کړي، هغوی به د افرائیم او سامریه علاقه قبضه کړي، او د بنیامین خلق به جلعاد قبضه کړي. ﴿٢٠﴾ د بنی اسرائیلو جلاوطن کړې شوی خلق چې په کنعان کښې دی به د صارفت پورې ملک قبضه کړي، د یروشلم جلاوطن کړې شوی څوک چې په سفاراد کښې دی هغوی به د نجب په ښارونو قبضه وکړي. ﴿٢١﴾ خلاصون ورکونکی به د صیون غره ته بره وڅېژی چې د ادوم په غرونو باندې حکومت وکړي. او مالک خدای به پخپله بادشاه وي.

